

obsadili metalisti, Vítrholc ale opět pankový projekt Kokrhel... Tento okupoval stanovou stage, kdy pánové se starali o našláplý pank a androgynní pankerka se zhostila zpěvu. No, to by nebylo až tak neobvyklé, ale tato dívka měla speciální dekolť, který nestačil natolik, aby uchoval její ženské křivky decentně zahalené. To odbíjela 23. hodina večerní, na níž jak nedmrdaní orangutani se třásli členové plzeňské delegace uskupení Johnny service. On ten název zní jako Toi-Toi, dokonce i hradba hajzlpapírů dávala tušit původ... Ale jinak se za tím vším skrývá avantgardní pankové těleso, jehož ústředním hudebním WC tématem je velká potřeba. Frontman Mitch se během performance propadal do deliriálních stavů a vyběhnuvší do davu, jako opolidský faktor: po čtyřech končetinách, s mikrofonem nalepeným na rtu se jal vyřvávat, že: „Přijeli jsme z města Plzně...“ Hvězda hlavní maněže s první hodinou půlnoční zhasla... Pravda, rozsvítila se náhle u baru velkého pódia, kde se napajcovala lihem sakumprásk i s celou kapelou do sraček a konečný autopilot pány usadil do nejbližších křoví podél betonové cesty, která vedla z areálu na západ... prostě kamsi směrem domů. Večer zakončila Mrtvá koťátka, která se po též po dvou letech rozhodla oprášit svůj

repertoár. No, šlo jim to. Nebylo to nic překvapivého, ale ani nic mrzutého. Prostě krása vlastních textů a dětských melodií včetně hry kámen-nůžky-papír o výprask na holou. Sklidilo se pódium a nastal klid... Ne, to by bylo moc jednoduché. O půl čtvrté ráno bylo v šapitó zase živo. Ačkoliv se do té doby plnilo velmi unavenými lidmi, na žádost Souseda se poslední DJ Lukáš přesunul z hlavní stage právě k nám. No, pro dokonalý šprým se vždycky nějaká energie najde a našla se. Za 15 minut byl improvizovaně vytvořen stůl, zapojené bedny i s odposlech... Spící osazenstvo do té doby mylně se domnívalo, že když usnou na druhé straně areálu, že od té prokleté elektronické muziky budou zachráněni, tak nyní do jejich snů se začalo vkrádat: dum, dum, dum dum. Živě hraný house. První vstali víceméně ihned a divili se, co neplánovaného se tam děje. Jediný muzikant, Detail, který odehrál další 2 koncerty s jinými kapelami, tentokrát, ku překvapení všech, vydržel poslouchat tuto houseparty až do konce. Pak jej probudilo nastalé ticho a odešel si lehnout na něco lepšího, než je židle.

Ráno bylo též plné zážitků, dopíjení piva, dojídání kuchyně... a odsun domů.

Nájezd

Upozornění: Nemusí zrovna pršet, ale mohlo by.

Kalindář

- 7. 9. se koná výstava **Pell mel 2022**, výstava obrazů současných autorů (mj. Detail, Filip Buryán). Galerie Café Kamzík, Kamzíková 558, P1, kdy: 18:30, vstup dveřmi.
- 23. - 24. 9. velký mejdan na Madlině. Tradiční téma 23.
- 24. 9. **Narozeniny DIY dílny 100dolar**. Vystoupí: PVA, Hadem pro mého Munga, NÁMÖL, Utajená intelligence. Kde: 100dolar, Počeplice 23, kdy: od 18:00, vstup: kolem kila.
- 11.10. se koná **křest knihy** Tomashe Rogowského **Polski Zen a křest CD Rogo - Makutra**. Vystoupí: Makutra dub. Kde: Paliárka (Holečkova 40, P-5), kdy: 19:00, vstup: dveřmi.

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej a pak ho někomu dej.

7. 9. Regína, Gina

Přejeme vše nejlepší!
Dneska bude té Regíně
jak penisu ve vagíně.
Samo, že i divoké Gíně
bude cosi vrnět v klíně.

Anketa: Kde se scházet až Barré skončí?

- ~~U Budyho - Libeň~~
- ~~Smíchov? Letná~~
- Barré

Obrázek týdne: Kleště pro budoucí generace

Zelí fest 2022

2.-4. září se konal dlouho očekávaný festival Zelí fest 2022. Místo konání bylo spektrální: Raketová základna Bratronice, kousek od Kladna. Místo konání festivalů jako Junktown nebo Cyberatown, které uvrhnou návštěvníky do post-apokalyptického světa známého z filmů Vodní svět nebo ze hry Fallout.

Známy tým pořadatelů Zelí festu již zveleboval místo od čtvrtka a furt bylo co dělat. Velké pódium, velký stan, který byl větší, než hlavní pódium. Mezi kulisami junktownových haciend se proháněly pojízdné vraky aut jako z filmu Šílený Max.

V 6 hodin se začalo hrát... každopádně údajně. Místo bylo krásné, ale velké. Ty skupinky příchozích se ztrácely v areálu... Pořád to vypadalo, jako kdyby tam nikdo nebyl. Tak začalo zpoždění. Ale to jen dalo možnost šapitó dozdobit, rozsvítit a jinak zvelebit. Hudba!

Hlavní ozdoba stanové stage bylo grind-core uskupení Bambulkyně dobrodružství.

„Vše, co může spadnout, pryč. Odposlech? Pryč s nimi!“

Po přípravě následovala vsuvka tributu Jiřího Svině Fialy o strojníkovi Hamršilovi a jeho anabázi spočívající v chlemtání jatečné krve ředěné hovny přímo ze sračkárenské dvorany Západočeských Vodovodů a Kanalizací vesnice Kutttau. Posléze místo samotné se změnilo v dějství pekelné apokalypsy. Nastal ohlušující řev. Kontaktní zpěvák, oblečený jen v boty a gafou zalepenými varlaty, řádl po šapitó jak irský Leprikon. Poté, co mu zvukař podruhé dupl na kabel, aby zpěvákův exkurz po okolí nepřesáhl akční region mikrofonního kabelu a zároveň nestrhnul mixpult... zpěvák vyzval příchozí, aby přišli blíže, neboť pro ně mají pozeňání... Tím byla čerstvá moč, natočená přímo na pódium. Po výř/konu se náhle zjevila slečna K., která pana zpěváka na oplátku polila svým kalíškem menstruační krve. Ten držel... A vydržel. Polehčující okolností tohoto souboru byl fakt, že jim děti, měli-li je, už

odrostly a přísun posraných dětských plen byl v tento čas naštěstí vysušen. Neskutěčný zážitek.

Večer zakončil Kočkolit. Bylo to ohromné setkání po několika letech. Jejich poslední píseň se stala mantrou „Ahoj, jak je? Co s tím uděláme? Oheň rozděláme.“ To člověk nemohl dostat z hlavy ještě několik hodin. Poslední básnička Markéta (?) navázala svými texty na proběhlý večer. „Běžte klidně za technem – tam stejně všichni zdechne.“ I přes pozdní hodinu, dotovanou navátými máničkami a pankáči, se jí podařilo rozjet open mic, který měl sice krátkého trvání, ale zato byl plodnej. Každopádně to byl, v tu noční hodinu, nadlidský výkon.

Mezitím se rozezněla hlavní stage techno produkcí. Která se už nesla live-act stylu,

a to stylu pěkně našláplého. Co bylo zvláštní, tak delegace soundsystému NOR byla tvořena zejména ženami. Tedy jest nabíle dni, že zábava pokračovala až do rána. A zbytek, který technem pohrdal, se shromáždil u ohně a tam v tom víru dění se snad spát ani neplánovalo.

Poměrně velkou zajímavostí byla komentovaná prohlídka areálu. Kdo se zúčastnil, prožil ten „wau efekt“, kdy bratronická základna odkryla svá skrovná tajemství. Jedno z největších byl výskyt říčního červa jménem listonoh, náramně se podobající trilobitu. Nicméně nejedná se o živoucí fosílii, je to zvláštní druh červa, který je něčemu, co globálně zdechlo před 400

milióny lety, podobný. Ačkoliv je zapsán v Červené knize ohrožených druhů, tak se zjišťuje, že mu nejlépe prospívá čerstvé bahno. Tím jsou napajedla lesní zvěře, vojenské základny, kde těžká technika se stará o nové zabahnění; nebo plácek, kde se konají off-roadové závody. Což došlo do extrému, kdy ekologové nepřímo nabádají nadšence v takových lokalitách něco off-roadového uspořádat.

Znova se rozezněla hudba.

Jedna dvojice byla unešená, když viděla kočku, která si vzala stopa v podobě projíždějícího postapo vozidla... „Jak to ta kočka dokázala?“ divili se.

Sobota se nesla ve více alternativním duchu. Zmizela agresivita pankáčů, kteří tak jako tak vyklidili pozice, když jejich místo